

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 315

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 5 din 14 ianuarie 2020 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 ¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.....	2-5
Decizia nr. 86 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 ²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	5-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
135. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în data de 1 aprilie 2020	9-11
621. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 577/2020 privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României.....	12
622. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 414/2020 privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei.....	12-14
1.798. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune a unui titlu de stat emis în vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 14 ianuarie 2020

privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, excepție ridicată de societatea Persepolis Development — S.R.L. din București în Dosarul nr. 56.297/299/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.736D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, în principal, ca inadmisibilă, deoarece autorul acesteia critică, în realitate, aspecte legate de interpretarea și aplicarea prevederilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece acest text nu contravine normelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 56.297/299/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de societatea Persepolis Development — S.R.L. din București într-o cauză aflată în apel având ca obiect obligația de a face — desființare construcții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că textul de lege criticat, prin faptul că instituie o interdicție absolută cu privire la intrarea în legalitate a unei construcții edificate fără autorizație de construire sau care nu respectă prevederile autorizației de construire, nu corespunde criteriilor de calitate a legii instituite în temeiul art. 1 alin. (5) din Constituție — în special cele privind claritatea și previzibilitatea — și afectează garanțiile oferite titularilor dreptului de proprietate de art. 44 din Legea fundamentală.

6. Cu privire la prima critică de neconstituționalitate, se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a statuat faptul că, pentru a fi previzibilă, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de

exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

7. În concret, se arată că, la secțiunea a 5-a din expunerea de motive la proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 (PL-x nr. 187/2011), finalizat prin intrarea în vigoare a Legii nr. 190/2013, se apreciază că „actul normativ contribuie la corecta aplicare a Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului și Directiva 85/337/CEE a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, prin eliminarea posibilităților de elaborare a planurilor de urbanism de intrare în legalitate pentru care nu mai este posibilă evaluarea de mediu”. Directiva 85/337/CEE a Consiliului privește obligația statelor membre de a „adopta toate măsurile necesare, înaintea autorizării, pentru a se asigura că proiectele care pot avea efecte importante asupra mediului, prin natura, mărimea sau localizarea lor, *inter alia*, constituie obiectul unei evaluări a efectelor lor”. Conform anexelor la Directivă, proiectele vizate de aceasta sunt proiecte majore de industrie sau infrastructură, ce pot avea un puternic impact asupra mediului (de exemplu rafinării, termocentrale, uzine, instalații chimice, autostrăzi, porturi comerciale etc. — anexa I, sau proiecte din sectoarele agricultură, industria extractivă, industria energetică, prelucrarea metalelor, fabricarea sticlei etc. — anexa II), ceea ce justifică o eventuală măsură a legiuitorului român de a menține în afara sferei legalității autorizării astfel de proiecte care nu au beneficiat de o evaluare de mediu la nivelul impus de această directivă.

8. Autoarea excepției susține că dispozițiile art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 nu particularizează, însă, obiectul interdicției de intrare în legalitate numai la aceste proiecte enumerate de Directiva 85/337/CEE a Consiliului, ci, în interpretarea curentă, interzic în mod discriminatoriu intrarea în legalitate cu privire la orice tip de proiect sau construcție, nu numai cu privire la cele ce prezintă probleme din punctul de vedere al compatibilității cu mediul.

9. Totodată, textul criticat este insuficient de clar și previzibil în măsura în care se interpretează în sensul că nu prevede posibilitatea ca autoritatea publică competentă să aprobe intrarea în legalitate sau instanța de judecată să aprecieze în concret, de la caz la caz, asupra situației fiecărei construcții în parte, a necesității inițierii unor documentații de urbanism și a posibilității de încadrare a construcției respective în peisajul urbanistic existent în zonă.

10. În ceea ce privește a doua critică de neconstituționalitate, se susține că dispozițiile art. 44 din Constituție sunt încălcate prin faptul că textul atacat nu prevede posibilitatea aprecierii în concret de către autoritățile publice competente a situației fiecărui caz în parte, rezultatul invariabil constând în demolarea

totală sau parțială a respectivei clădiri, fără a se putea examina necesitatea inițierii unor documentații de urbanism sau încadrarea *de facto* a construcției respective în peisajul urbanistic existent în zonă. Soluția demolării unei construcții care îndeplinește condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent rezidă automat în textul criticat și este una neeconomică și lipsită de oportunitate.

11. În concluzie, autoarea excepției apreciază că textul art. 56¹ este compatibil cu garanțiile oferite de art. 44 din Constituție titularilor dreptului de proprietate numai dacă s-ar interpreta în sensul aplicării acestuia construcțiilor care niciodată nu s-ar putea încadra în cadrul construit preexistent într-o anumită zonă, nu și celor care îndeplinesc condițiile necesare în acest sens, și numai în măsura în care ar permite autorităților competente să aprobe intrarea în legalitate sau instanței judecătorești să aprecieze în concret cu privire la acest aspect.

12. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul că excepția este neîntemeiată, deoarece critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001, raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție, nu vizează chestiuni de constituționalitate, ci aspecte legate de aplicarea legii și de soluționarea conflictului de legi în timp. Cu privire la invocarea art. 44 din Legea fundamentală, se arată că statele pot adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile Legii nr. 350/2001 fac parte din ansamblul legislației specifice privind disciplina și calitatea în construcții, amenajarea teritoriului și urbanismul, astfel că trebuie corelate inclusiv cu normele cuprinse în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Astfel, din coroborarea acestor prevederi legale rezultă că documentațiile aferente, inclusiv documentațiile privind amenajarea teritoriului și urbanismul întocmite/aprobate în condițiile Legii nr. 350/2001 sunt prealabile autorizării și realizării investițiilor/lucrărilor de construcții conform Legii nr. 50/1991, iar nu ulterioare acestora, pentru asigurarea informării aferente, respectării și aplicării întocmai a regimului disciplinei/calității în construcții. Așa fiind, art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 conține dispoziții clare, concise și previzibile, adoptate în corelare cu ansamblul legislației în vigoare în domeniu, aplicabilă în toate etapele procedurale necesare/aferente obținerii autorizației de construcții ca act final, în baza și în limitele căreia se poate proceda la executarea de construcții, persoanele interesate neputând invoca necunoașterea obligațiilor legale (*nemo legem ignorare censetur*). Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

15. În măsura în care persoanele fizice/juridice procedează la executarea construcțiilor în alte condiții decât cu respectarea ansamblului legislației în vigoare în acest domeniu — indiferent de natura/amploarea lucrărilor de construcții/investiții —, acestea își asumă toate consecințele aferente. Acestea pot conduce până la desființarea unor construcții nelegal edificate, precum și la răspunderea juridică aferentă, după caz, fără a se putea invoca, de către persoanele responsabile, încălcarea dreptului de proprietate, aspect reflectat și în jurisprudența Curții Constituționale, de pildă prin deciziile nr. 286 din 22 mai 2014, nr. 1.491 din 18 noiembrie 2010, nr. 409 din 14 iulie 2005 sau

nr. 77 din 14 martie 2002. Așa fiind, nici critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 44 din Constituție nu este întemeiată.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, introduse prin art. I pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 11 februarie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 190/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 10 iulie 2013. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

Art. 56¹. — „*Nu pot fi inițiate și aprobate documentații de urbanism care au ca scop intrarea în legalitate a unor construcții edificate fără autorizație de construire sau care nu respectă prevederile autorizației de construire.*”

19. Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5), cu privire la exigențele de calitate a legii, și ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

20. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 286 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 31 iulie 2014, a examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 din perspectiva respectării prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la un proces echitabil, precum și a următoarelor prevederi din Declarația Universală a Drepturilor Omului: art. 1 care proclamă egalitatea în demnitate și în drepturi a tuturor ființelor umane, art. 7 referitor la egalitatea în fața legii a tuturor oamenilor și art. 17 privind dreptul la proprietate de care se poate bucura orice persoană.

21. Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut, cu acel prilej, că prevederile art. 56¹ au fost introduse în Legea nr. 350/2001 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2011, în preambulul căreia legiuitorul delegat a precizat că modificarea a fost impusă, printre altele, de necesitatea „reducerii drastice a practicilor urbanismului derogatoriu, practici care au dus la un proces de transformare internă incoerentă a localităților și de extindere necontrolată ce a determinat disfuncții și costuri uneori imposibil de suportat pentru comunitățile locale, ocupări și desființări ale spațiilor verzi, ce au generat probleme grave de mediu, precum

și o avalanșă de situații litigioase care au afectat securitatea juridică a investițiilor”. De asemenea, un alt motiv ce a determinat legiuitorul să adopte o astfel de reglementare a constat în „descurajarea și eliminarea practicilor de modificare a reglementărilor urbanistice existente pentru intrarea în legalitate a unor construcții ilegale, executate fără autorizație de construire sau fără respectarea prevederilor acesteia”.

22. Prin aceeași decizie, Curtea a învederat dispozițiile art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora statele semnatare ale Convenției pot „*adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general [...] și în lumina cărora Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin Hotărârea din 19 decembrie 1989, pronunțată în Cauza Mellacher și alții împotriva Austriei (paragraful 45), că astfel de legi sunt „necesare și obișnuite în domeniul proprietăților, care, în societățile moderne, sunt o preocupare centrală a politicilor economice și sociale. Pentru a implementa astfel de politici, legislativul trebuie să aibă o largă marjă de apreciere atât în ceea ce privește stabilirea existenței unei probleme de interes public ce necesită măsuri de control, cât și în alegerea unor modalități de aplicare detaliate pentru implementarea măsurilor vizate*”.

23. În prezenta cauză, autoarea excepției consideră că art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 este neconstituțional deoarece, în lipsa oricărei precizări, acesta extinde interdicția intrării în legalitate a unei construcții edificate fără respectarea prevederilor legale la orice construcție, cu depășirea cadrului prestabilit de Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iulie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, prin eliminarea posibilităților de elaborare a planurilor de urbanism de intrare în legalitate pentru care nu mai este posibilă evaluarea de mediu, act normativ invocat în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011, prin care respectiva interdicție a fost introdusă în corpul Legii nr. 350/2001.

24. Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține că aceste critici de neconstituționalitate nu sunt întemeiate, întrucât textul de lege examinat nu poate fi considerat neconstituțional în condițiile în care instituie o sancțiune — constând în imposibilitatea intrării ulterioare în legalitate — pentru nerespectarea regimului juridic specific construcțiilor, în vigoare la momentul edificării acelei construcții. Directiva 85/337/CEE are în vedere, cu titlu exemplificativ, anumite proiecte majore de industrie sau infrastructură ce pot avea un impact semnificativ asupra mediului, cu privire la care se elimină posibilitățile de elaborare a planurilor de urbanism de intrare în legalitate întrucât nu mai este posibilă evaluarea de mediu, însă invocarea acesteia în expunerea de motive a actului normativ prin care legiuitorul delegat român a implementat o atare interdicție nu îl obligă pe acesta din urmă să se limiteze la respectivul cadru, deoarece directiva nu este un act normativ cu aplicabilitate directă, ci necesită transpunere în legislația internă a fiecărui stat membru al Uniunii Europene, acesta având propria libertate de apreciere a măsurilor, mecanismelor și modalităților specifice prin care urmărește atingerea scopului declarat în respectiva directivă.

25. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea nr. 350/2001, statul, prin intermediul autorităților publice, are dreptul și datoria de a asigura, prin activitatea de urbanism și de amenajare a teritoriului, condițiile de dezvoltare durabilă și respectarea interesului general, potrivit legii. Obiectivele principale ale amenajării teritoriului sunt, conform art. 9 din aceeași lege: a) dezvoltarea economică și socială echilibrată a regiunilor și

zonelor, cu respectarea specificului acestora; b) îmbunătățirea calității vieții oamenilor și colectivităților umane; c) gestionarea responsabilă a resurselor naturale și protecția mediului; d) gestionarea în spiritul dezvoltării durabile a peisajului, componentă de bază a patrimoniului natural și cultural și a resurselor naturale; e) utilizarea rațională a teritoriului, prin limitarea extinderii necontrolate a localităților și conservarea terenurilor agricole fertile; f) conservarea și dezvoltarea diversității culturale.

26. Pentru atingerea acestor obiective sunt necesare atât reglementarea, cât și respectarea disciplinei în construcții, în amenajarea teritoriului și urbanism, iar pentru fiecare proiect imobiliar trebuie să fie solicitată, obținută și respectată întocmai autorizația de construire, care, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, reprezintă actul de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege, referitoare la amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor.

27. Derogarea de la aceste norme și complinirea rigorilor legii ulterior realizării unei construcții nu pot reprezenta o soluție pentru atingerea obiectivelor mai sus amintite, ce configurează interesul general al comunității. Având în vedere marja sa de apreciere cu privire la folosința bunurilor conform interesului general, consacrată de art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, legiuitorul român a prevăzut, la art. 56¹ din Legea nr. 350/2001, că nu pot fi inițiate și aprobate documentații de urbanism care au ca scop intrarea în legalitate a unor construcții edificate fără autorizație de construire sau care nu respectă prevederile autorizației de construire. Prin această măsură s-au urmărit, pe de o parte, descurajarea și eliminarea practicilor de modificare ulterioară a reglementărilor urbanistice existente pentru intrarea în legalitate a unor construcții ilegale, executate fără autorizație de construire sau fără respectarea prevederilor acesteia, și, pe de altă parte, aplicarea prevederilor Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului și Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

28. Inexistența unor excepții de la această interdicție nu poate avea semnificația imprevizibilității normei juridice criticate sau a lipsei sale de claritate, așa cum susține autorul excepției, ci exprimă fără echivoc voința legiuitorului român de a elimina în mod imperativ orice posibilitate de derogare de la regimul legal al executării construcțiilor, asigurând, astfel, o egalitate absolută de tratament juridic între toți destinatarii legii. Aprecierile cazuistice, pe fondul unei reglementări cu caracter derogatoriu sau condițional, ar crea, în realitate, posibilitatea eludării normelor incidente în acest domeniu și ar afecta, astfel, scopul legii de protejare a intereselor generale ale comunității.

29. În atare condiții, nu poate fi pretinsă încălcarea dreptului de proprietate, care este garantat de art. 44 din Constituție, dar care nu este un drept absolut, conținutul și limitele sale fiind stabilite de lege. În acest sens, prin Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993, Curtea a statuat, de principiu, că, în conformitate cu art. 44 din Constituție, prin lege pot fi stabilite anumite limite, îngrădiri, fie în privința obiectului dreptului de proprietate, fie în privința unor atribute ale dreptului de proprietate, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor altor persoane, esențial fiind ca prin aceste restricții să nu se anihileze complet dreptul de proprietate.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de societatea Persepolis Development — S.R.L. din București în Dosarul nr. 56.297/299/2012 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 56¹ din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Euroavipo — S.A. din comuna Poșta Câlnău, județul Buzău, prin administrator judiciar, în Dosarul nr. 2.219/114/2015/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 795D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus note scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât critica vizează mai degrabă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.219/114/2015/a1, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Euroavipo — S.A. din comuna Poșta Câlnău, județul Buzău, prin administrator judiciar, cu ocazia rejudecării recursului declarat împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Codului fiscal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neclare, ca urmare a lipsei coerenței reglementării instituției aplicării sigiliilor asupra instalațiilor de producție ale antrepozitarului autorizat și

a corelării acestei instituții cu instituția suspendării autorizației pentru antrepozitul fiscal, aspect ce reiese din Codul fiscal și din Normele metodologice de aplicare a acestui cod. Se consideră că este încălcat și principiul ierarhiei actelor normative prevăzut de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deoarece prevederile Normelor metodologice de aplicare a acestui cod adăugă la textul normelor primare, depășind limitele impuse de legiuitor. Astfel, din interpretarea sistematică a prevederilor Codului fiscal reiese că sigilarea instalațiilor de producție nu are loc automat, ca efect al suspendării autorizației pentru antrepozitul fiscal, ci este o sancțiune care se aplică atunci când antrepozitarul comite anumite contravenții sau infracțiuni expres prevăzute de lege, respectiv în situații de o anumită gravitate circumscrise domeniului penal și contravențional. În acest context se apreciază că legiuitorul nu a avut în vedere aplicarea sigiliului ca sancțiune asupra instalațiilor de producție și în situația întârzierii la plata accizelor cu mai mult de 5 zile, prevăzută la art. 206⁶⁷ din același Cod fiscal, întrucât nu este prevăzută în mod expres la art. 221³ (*Contravenții și sancțiuni*) și la art. 296¹ (*Infracțiuni*) din Codul fiscal, mai ales că plata cu întârziere a unor accize poate interveni în activitatea oricărui operator economic, chiar dacă este vorba de obligații fiscale.

7. De asemenea se consideră că prin normele criticate este încălcat dreptul de proprietate privată, deoarece se instituie o restricție care afectează însăși substanța acestuia, nefiind asigurat un just echilibru între interesele sociale și economice generale și interesele particulare legitime ale antrepozitarilor. Se arată că aplicarea sigiliilor asupra instalațiilor de producție ale antrepozitarului autorizat are ca efect indisponibilizarea totală a instalațiilor de producție, în sensul că antrepozitarul nu mai poate folosi aceste instalații și nu mai poate dispune de acestea, măsură ce persistă chiar și după încetarea efectelor suspendării autorizației și, implicit, chiar după expirarea duratei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal. În acest context se arată că interpretarea dată prin normele metodologice este aceea că posibilitatea de înstrăinare a instalațiilor de producție, în virtutea art. 206²⁶ alin. (4) din Legea nr. 571/2003, aparține numai antrepozitarilor a căror autorizație a fost anulată sau revocată, iar nu și celor a căror autorizație a expirat. Astfel, pe de o parte, persoana juridică nu mai are calitatea de antrepozitar autorizat, întrucât autorizația a expirat (așadar, nu mai are dreptul de a produce bunuri supuse accizării), iar, pe de altă parte, nu poate folosi instalația de producție în alte scopuri, altele decât producerea băuturilor alcoolice, spre exemplu, a băuturilor carbogazoase, astfel că recuperarea de către stat a accizelor neplătite nu mai poate fi realizată, deoarece operatorul economic este în imposibilitate de a obține venituri ce ar permite plata sumelor datorate către stat. Totodată, se precizează că această operațiune nu poate avea nici valoarea unor măsuri asigurătorii, al căror scop principal este acela de a asigura recuperarea sumelor de către organele fiscale prin executare silită, în sensul Codului de procedură fiscală, deoarece punerea sigiliilor reprezintă o măsură spre neschimbare, măsură diferită de sechestru, noțiuni reglementate diferit de legiuitor.

8. Ținând cont de toate cele prezentate mai sus, se apreciază că prin măsurile instituite de prevederile criticate este încălcată și libertatea economică. În contextul criticilor formulate se menționează jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

9. **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prin criticile formulate este vizată modalitatea în care se interpretează sistematic Codul fiscal și normele de aplicare a acestuia, aspect ce nu atrage, de principiu, neconstituționalitatea dispozițiilor interpretate, ci, eventual, poate pune în discuție legalitatea normei interpretative. Prin urmare, dispozițiile criticate sunt clare și previzibile. Cu privire la art. 44 din Constituție arată că dispozițiile criticate nu conduc la lipsirea dreptului de proprietate asupra instalațiilor sigilate, ci constituie limitări juridice ale acestui drept, impuse de legiuitor în vederea ocrotirii unui interes public, respectiv apărarea intereselor economice ale statului, prin asigurarea plății accizelor de către antrepozitari. Aceștia au obligația să respecte toate dispozițiile legale ce le reglementează activitatea, întrucât dispozițiile art. 45 din Legea fundamentală condiționează accesul liber la o activitate economică de respectarea dispozițiilor legale.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește o eventuală necorelare între prevederile Codului fiscal și normele de aplicare ale acestuia precizează că este relevantă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la acest aspect, potrivit căreia controlul de constituționalitate semnifică verificarea conformității prevederilor legale criticate cu normele și principiile fundamentale invocate, în limita unor critici ce vizează evidențierea unui raport de contrarietate între acestea, și nu interpretarea sau modificarea ori completarea textelor legale. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată și a libertății economice consideră că dispozițiile criticate nu sunt de natură a afecta în substanța sa dreptul de proprietate, ci reprezintă mijloace prin care statul se asigură că sunt protejate interesele generale ale societății constând în colectarea creanțelor bugetare, iar libertatea economică nu poate fi concepută și exercitată în afara cadrului legal care reglementează desfășurarea fiecărei activități.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 206²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe: [...]”

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura prevăzute în normele metodologice; [...]

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producția și/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligațiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective și-a asumat obligația de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.”

15. Dispozițiile Legii nr. 571/2003 au fost abrogate prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, ale art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind libertatea economică. De asemenea sunt menționate prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborate cu cele ale Legii nr. 24/2000, critica autoarei este dedusă, pe de o parte, din modul de interpretare și aplicare a normelor legale ce reglementează obligațiile antrepozitarului autorizat, respectiv asigurarea menținerii sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și în procedura prevăzute în normele metodologice, prin prisma actelor subsecvente, respectiv a normelor metodologice adoptate în aplicarea prevederilor Codului fiscal, critici pe care le-a raportat la unele prevederi constituționale. Astfel, a convertit posibile motive de nelegalitate a acestor norme în motive de neconstituționalitate, considerând că interpretările date în mod concret normelor legale își au sorginea în caracterul neconstituțional al textelor de lege aplicabile. Pe de altă parte, în acest context este vizată și o omisiune legislativă cu privire la faptul că textul criticat nu ar reglementa situația sigiliului aplicat de organele vamale, respectiv procedura desigilării, ulterior expirării valabilității autorizației de antrepozit fiscal.

18. În ceea ce privește posibilitatea lăsată de legiuitor unei autorități să emită acte administrative cu caracter normativ în aplicarea legii, Curtea, în jurisprudența sa, a arătat că această procedură se circumscrie normelor constituționale, sens în care, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Însă, în măsura în care se consideră că actele administrative cu caracter normativ adaugă la lege sau se abat de la litera și spiritul legii, se poate declanșa controlul judecătoresc pe calea acțiunii directe în anulare, în virtutea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, competența de soluționare aparținând secțiilor de contencios administrativ de la nivelul tribunalului, curții de apel sau instanței supreme (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 497 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 4 decembrie 2017).

19. Totodată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 85 din 10 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 28 aprilie 2005, Curtea a arătat că neconstituționalitatea reprezintă o stare organică a unei norme juridice legale și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare discutabilă, realizată în procesul de aplicare a sa la o situație concretă. Prin urmare, neconstituționalitatea reprezintă o stare intrinsecă a unei norme juridice legale în raport cu dispoziții constituționale prin care se constată că acele norme încalcă principiile și valori constituționale și nu poate fi dedusă dintr-o interpretare *per a contrario* a normelor legale primare ca urmare a adoptării în dinamica legislativă, în aplicarea sau în temeiul acestora, a unor norme sau acte administrative pretins a fi nelegale. Practic, în cauza de față, starea de pretinsă nelegalitate este ridicată la rang de neconstituționalitate, fiindu-i atribuit legiuitorului ordinar ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis* prin normele criticate.

20. De asemenea, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile și principiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale, infralegale sau a altor acte administrative între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Curtea se pronunță numai asupra înțelesului prevederilor legale contrar Constituției dedus din raportarea la norme și principii constituționale, iar nu prin raportarea la interpretarea dată unor acte adoptate sau emise în virtutea legii a cărei neconstituționalitate se pretinde, în considerarea faptului că aceste interpretări își au pretinsul caracter neconstituțional al textelor cuprinse în normele primare. Ca atare, Curtea Constituțională se pronunță asupra problemelor de drept și nu asupra modului de interpretare și aplicare a legii. Cu privire la aceste aspecte a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 207 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 4 iulie 2019, paragraful 14, și Decizia nr. 44 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 10 iunie 2013.

21. Față de această împrejurare, având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță, fără a putea modifica sau completa prevederile legii supuse controlului [art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992], Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborate cu cele ale Legii nr. 24/2000, astfel cum este formulată în prezenta cauză, nu se circumscrie prevederilor antereferte cuprinse în Legea nr. 47/1992, deoarece vizează chestiuni ce țin atât de modul de interpretare și aplicare a normelor legale ce reglementează obligațiile antrepozitarului autorizat, cât și o pretinsă omisiune legislativă cu privire la unele chestiuni ce țin de situația sigiliului aplicat de organele vamale

ulterior expirării valabilității autorizației de antrepozit fiscal, aspecte ce excedează competențelor sale.

22. În acest context, Curtea reține faptul că interpretarea și aplicarea în concret a normelor criticate la situațiile particulare invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate sunt aspecte ce țin de resortul instanței de judecată și al autorităților îndrituite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor instituite prin aceste dispoziții, coroborare cu celelalte norme în materie, în funcție de evoluția și de stadiul procedurilor fiscale prevăzute de lege, acestea nefiind chestiuni ce țin de resortul contenciosului constituțional. De altfel, pentru lămurirea unor astfel de chestiuni există instituția recursului în interesul legii sau al dezlegării unor chestiuni de drept, aspecte ce țin de resortul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

23. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 44 și art. 45 din Constituție, Curtea observă că aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit textului constituțional, dreptul de proprietate și accesul liber al persoanei la o activitate economică sunt garantate. Însă conținutul și limitele dreptului de proprietate, precum și exercitarea activității economice sunt stabilite de legiuitor, avându-se în vedere și interesul public național. Astfel, accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, statul având obligația să impună reguli de disciplină economică, iar legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora (a se vedea Decizia nr. 362 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010). Or, astfel cum reiese din dosarul cauzei, în speța de față, sigiliile au fost aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura prevăzute în normele metodologice pentru neplata unor accize datorate statului.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Euroavipo — S.A. din comuna Poșta Câlnău, județul Buzău, prin administrator judiciar, în Dosarul nr. 2.219/114/2015/a1 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 206²⁶ alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în data de 1 aprilie 2020

Având în vedere:

— Referatul Serviciului juridic și relații externe aprobat cu nr. 1.577 din 9 aprilie 2020;

— dispozițiile art. 2 lit. e) și h), art. 6 lit. e), art. 9 alin. (2) și art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în data de 1 aprilie 2020, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,

Vasile Cepoi

L I S T A
unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în data de 1 aprilie 2020

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoriile de acreditare	Situația criteriilor și condițiilor cumulative utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare (Reîncadrarea* se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților.)	Categoriile de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
1.	SPITALUL ORĂȘENESC FĂUREI	Brăila	10/26.03.2020	118/1.04.2020	a V-a	60,97%	17,29%	DA/peste 24 luni	3	maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
2.	SOCIETATEA GTL MEDICAL CLINIC — S.R.L.	Bacău	10/26.03.2020	120/1.04.2020	a III-a Acreditat cu rezerve	84,67%	10,24%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
3.	SOCIETATEA CONSULTMED — S.R.L.	Iași	10/26.03.2020	124/1.04.2020	a V-a	73,52%	8,33%	NU	4	maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	NECLASIFICAT
4.	SOCIETATEA CENTRUL MEDICAL SAMA — S.A.	Dolj	10/26.03.2020	127/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	89,24%	2,99%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
5.	SPITALUL DE BOLI CRONICE CĂLINEȘTI CU AMBULATORIU INTEGRAT	Argeș	10/26.03.2020	126/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	82,52%	3,73%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	V
6.	SOCIETATEA RADIOTHERAPY CENTER CLUJ — S.R.L.	Cluj	10/26.03.2020	114/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	85,48%	3,50%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
7.	SOCIETATEA CENTRUL DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT STAL — S.R.L.	Constanța	10/26.03.2020	128/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	87,13%	3,51%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
8.	SOCIETATEA SERVICII PALIATIVE — S.R.L.	Suceava	10/26.03.2020	122/1.04.2020	a V-a	73,40%	11,76%	NU	2	maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	V
9.	CENTRUL MEDICAL DE INGRJIRI PALEATIVE "SF. ELENA" — S.R.L.	Dolj	10/26.03.2020	125/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	90,05%	1,10%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	V
10.	SOCIETATEA PRORENAL — S.R.L.	Bacău	10/26.03.2020	116/1.04.2020	a V-a	76,32%	11,00%	NU	1	maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	NECLASIFICAT
11.	SOCIETATEA CLINIC GROUP — S.R.L.	Bacău	10/26.03.2020	119/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	83,69%	7,00%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoria de acreditare	Situația criteriilor și condițiilor cumulative utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare (Reîncadrarea* se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților.)	Categoria de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
12.	SOCIETATEA CLINICA SFANTA MARIA — S.R.L.	Maramureș	10/26.03.2020	117/1.04.2020	a III-a Acreditat cu rezerve	80,77%	10,81%	NU	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
13.	SOCIETATEA CMI DR. PLETEA NOEMI — S.R.L.	Bacău	10/26.03.2020	113/1.04.2020	a V-a	85,00%	3,96%	NU	1	maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	NECLASIFICAT
14.	SPITALUL CLINIC CĂI FERATE CONSTANȚA	Constanța	10/26.03.2020	123/1.04.2020	a IV-a Acreditat cu încredere redusă	69,12%	6,06%	DA/peste 24 luni	0	1.04.2020 — 31.03.2025	IV
15.	SOCIETATEA CENTRUL MEDICAL CĂTĂLINA — S.R.L.	Maramureș	10/26.03.2020	121/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	85,27%	0,68%	Nu există	0	1.04.2020 — 31.03.2025	NECLASIFICAT
16.	SPITALUL ORĂȘENESC „DR. GHE. CONSTANTINESCU” BUMBESTI-JIU	Gorj	10/26.03.2020	115/1.04.2020	a II-a Acreditat cu recomandări	80,33%	2,63%	Nu există	0	1.04.2020 — 31.03.2025	IV

* Verificarea îndeplinirii graficului nu presupune costuri suplimentare din partea unității sanitare cu paturi.

LEGENDĂ

Criteriul sau condiția care a condus la încadrarea în categoria de acreditare

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 577/2020****privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României**

Văzând Referatul de aprobare al Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. NT 1.056 din 14.04.2020, având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Decretului nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 577/2020 privind desemnarea din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București a coordonatorilor pentru gestionarea situației COVID-19 pentru regiunile de dezvoltare ale României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 7 aprilie 2020, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1, litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) Nica Bogdan Cristian pentru Regiunea de dezvoltare Sud Muntenia ce are în componență următoarele județe: Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

București, 14 aprilie 2020.
Nr. 621.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 414/2020****privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 1.082 din 14.04.2020 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere:

— dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2020 privind stocurile de urgență medicală, precum și unele măsuri aferente instituirii carantinei, aprobată cu completări prin Legea nr. 20/2020, cu completările ulterioare;

— prevederile art. 31 paragraful 2 lit. c) din Regulamentul sanitar internațional (2005), pus în aplicare prin Hotărârea Guvernului nr. 758/2009,

ținând cont de prevederile art. 25 alin. (2), ale art. 27 alin. (5) și ale art. 78 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 414/2020 privind instituirea măsurii de carantină pentru persoanele aflate în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infecția cu COVID-19 și stabilirea unor măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 12 martie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În înțelesul prezentului ordin, prin *carantină* se înțelege atât instituirea măsurii de carantină instituționalizată (în spații special amenajate), măsurii de carantină la domiciliu, cât și instituirea măsurii de izolare la domiciliu.”

2. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Se instituie măsura de carantină la domiciliu în condițiile prevăzute în Ordinul comandantului acțiunii, secretar de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență, nr. 74.546/2020*), numai în situația în care spațiul permite carantina individuală sau în condiții de separare completă de restul locatarilor din același domiciliu, pe bază de declarație pe propria răspundere, prevăzută în anexa nr. 3, următoarelor categorii de persoane:

a) persoanele asimptomatice care intră pe teritoriul României venind din zonele cu transmitere comunitară extinsă afectate de COVID-19 (zona roșie);

*) Ordinul comandantului acțiunii, secretar de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență nr. 74.546/2020 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

b) persoanele asimptomatice confirmate cu coronavirus (COVID-19);

c) membri de familie asimptomatici confirmați cu coronavirus (COVID-19), care se carantineză la același domiciliu.”

3. La articolul 1, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Categoriile de persoane nominalizate la alin. (2¹) au obligația de a se carantina la domiciliu, după caz, timp de 14 zile, precum și de a anunța medicul de familie cu privire la data de la care a început carantinarea, prin mijloace de transmitere la distanță, în vederea monitorizării stării de sănătate, acestea fiind monitorizate și controlate zilnic privind respectarea măsurii prevăzute de legislația incidentă de către instituțiile abilitate.

(4²) Data de începere a perioadei de carantinare sau izolare la domiciliu este dispusă în urma anchetei epidemiologice de către direcția de sănătate publică județeană și a municipiului București.”

4. La articolul 1, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Atât persoanelor aflate în carantină, cât și celor aflate în izolare li se vor pune la dispoziție informații detaliate referitoare la măsurile de igienă individuală ce trebuie respectate.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Autoritățile administrației publice locale stabilesc spațiile de carantină instituționalizată, încheie contractele de închiriere ale acestora, asigură eliminarea deșeurilor prin contracte cu firme specializate, stabilesc repartizarea pe camere a persoanelor carantinate și asigură hrana acestora.

(2) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București evaluează și avizează spațiile de carantină și asigură decontarea cheltuielilor aferente conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 201/2020 privind aprobarea normelor metodologice pentru stabilirea cheltuielilor pentru carantină și luarea unor măsuri în domeniul sănătății, precum și pentru alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, pentru

suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În scopul asigurării asistenței medicale a persoanelor carantinate, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București nominalizează unitățile sanitare responsabile de acordarea asistenței medicale de pe raza județului, respectiv a municipiului București.”

6. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București au obligația ca, la ieșirea din carantină, să elibereze persoanelor ce s-au aflat în această situație un aviz epidemiologic de ieșire din carantină, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Asigurații cărora li se aplică măsura de carantinare beneficiază de concediu și indemnizație de carantină pentru perioada stabilită prin documentul eliberat de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, pe care îl vor transmite medicului de familie pe suport hârtie sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță.

(3) Persoana izolată la domiciliu în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3), pentru a beneficia de concediu și indemnizație de carantină, va completa și va transmite doar medicului de familie, pe suport hârtie sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță, o declarație pe propria răspundere, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin. În acest caz nu se va mai elibera aviz epidemiologic sau orice alt document justificativ de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București.

(4) Medicul de familie poate transmite certificatele de concediu medical către asigurați pe suport hârtie sau prin mijloace electronice de transmitere la distanță.”

7. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

8. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 14 aprilie 2020.
Nr. 622.

Județul .....
Localitatea .....
Unitatea sanitară .....
CNP: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 414/2020)

AVIZ EPIDEMIOLOGIC
anul ..... luna ..... ziua .....

Numele ....., prenumele ....., prenumele tatălui .....
Data nașterii: anul ..... luna ..... ziua .....
Domiciliul: localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., ap. ...., sectorul/județul .....
A fost în carantină instituționalizată.
A fost monitorizat în perioada: .....
Starea clinică la sfârșitul perioadei de carantinare: .....
S-a eliberat prezenta dovadă de ieșire din carantină pentru a-i servi la .....

Data eliberării: .....

Semnătura și parafa medicului,
L.S. ....

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a unui titlu de stat emis în vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 9/2014 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme;

— Hotărârii Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, cu completările ulterioare;

— Convenției nr. 601.471/24.03.2020 încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și B.R.D. Groupe Société Générale — S.A.,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, se aprobă prospectul de emisiune a unui titlu de stat seria: BRD 2020/1, emis pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A., în valoare nominală

de 21.439.98 lei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 24 martie 2020.
Nr. 1.798.

ANEXĂ**PROSPECT DE EMISIUNE
a titlului de stat
seria BRD 2020/1**

1. În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, Ministerul Finanțelor Publice va lansa o emisiune de titlu de stat pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A., care se identifică prin seria BRD 2020/1.

2. Titlul de stat se emite în formă dematerializată.

3. Titlul de stat este denominat în lei, este nepurtător de dobândă, nenegociabil și are scadența în data de 28 mai 2020.

4. Data emisiunii este 28 aprilie 2020.

5. Valoarea nominală a emisiunii titlului de stat este 21.439,98 lei.

6. Emisiunea este formată dintr-un număr de 1 titlu de stat, iar valoarea nominală individuală a titlului de stat este egală cu valoarea individuală a despăgubirii.

7. Valoarea nominală individuală a titlului de stat este, potrivit prevederilor art. 2 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, cu completările ulterioare, egală cu valoarea individuală a despăgubirii, calculată de B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. pe numele deponentului.

8. Răscumpărarea titlului de stat se efectuează la data scadenței, respectiv la data de 28 mai 2020, prin creditarea contului B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. cu suma reprezentând valoarea nominală a emisiunii.

9. Plata la scadență a valorii nominale a titlului de stat se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin ordin de plată pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. Centrala, CUI/CIF RO361579, cont IBAN RO29BRDE421DD01157954210.

10. Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente serviciului datoriei publice este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în prima zi lucrătoare după data scadenței plății, dacă în acordul/contractul/convenția de împrumut sau în prospectul de emisiune pentru titlurile de stat nu se prevede altfel, fără obligarea la dobânzi penalizatoare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

